

دَلَالَاتِ الْأَنْجَانِي

بِغَرْبَنْ

٧١

عَرَضْبَا زِيُوسِيلِيكْ آغِيرْسِيمْبَاهِي
عَرَضْبَا زِيُوسِيلِيكْ يُورُوكْ سِمَاهِي

ذَلِيلَةِ الْأَنْجَانِه مُتَبَشَّهَكَلْ هَيْكَه عَلَمَيْتَ طَبَقَ فَنَدَكْ تَدَقِيقَ وَفَتَهُوكْ لَيْلَه شَهَدَه

هَرَخَعَنْ بَحْرَه فَوَظِيَّه

فَانَ ٥ غَرَفَه

[عرضیار بولبلک] مقامنده [آغیز سماج] همچو سعادت آغازنک

This image shows a page from a musical score. The top line of text reads "نه دی او شنیده دو شد دش دو". Below it, a line of smaller text says "ای احمد احمدی اینجا [1]". The lyrics continue down the page in a traditional Persian calligraphic font. The musical notation consists of five-line staves, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notes are represented by vertical stems with horizontal dashes or dots indicating pitch and rhythm. The score is divided into measures by vertical bar lines.

كُفْتَشْعَار

د و سهم در مسیری عصّه اور دینه روز از زدن
نارخ از ده مام می این محجوب گویزد
همه نزبر تور و صفت را لاید (نمی)
دائم قلّه عاجز است بست و غزد
چانم بز دل مل رهی مل رهی مل رهی
بر سرمه زبان بر قلّه کمان برآفت همان مکان همان دای

[عرب بارہ سلسلہ] مفاتیح [نفسہ بورڈ لسٹنگ] [عجیب معدودہ آغاں کے

سَنْ وَالِيْ بُوْدَ وَ نَامَعْ بَادَ فِي اَفْرَانْ كَوْكَلْ [100]
آَيْ وَالِيْ وَ دُوْغَزْتَ بَهْوَدْ بَشَانْ
آَيْ مَانْ آَيْ آَنْ كَيْ آَنْ كَيْ آَيْ دَهْ كَيْ آَيْ دَهْ
آَيْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ
آَنْ هَاهَ آَنْ هَاهَ آَنْ هَاهَ آَنْ هَاهَ آَنْ هَاهَ آَنْ هَاهَ
آَيْ بُوْدَ وَ نَامَعْ دَهْ دَهْ بَهْوَدْ بَشَانْ بَشَانْ
آَنْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ كَلْجَنْ
آَيْ دَهْ بَهْوَدْ بَهْوَدْ بَهْوَدْ بَهْوَدْ بَهْوَدْ بَهْوَدْ

كُفْتَشْهُرٌ

آن که کلمی آنده مختار را بر
 اعد پارای یا رای یا اعد پار آنهاست
 بند فرمائیدم هنکه هر یکم ای یا آمان آمان آمان آمان مسد بطا
 ساخته
 مخطله کاری ای ما و ناین سلت بزدن
 هنکه غرور اینکه دنیاد رسید
 ترضی